

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ИСЛАМСКЕ РЕПУБЛИКЕ ИРАН О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНЕ И ЗАШТИТЕ ЗДРАВЉА ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран о сарадњи у области ветерине и заштите здравља животиња, потписан 8. маја 2009. године у Београду, у оригиналу на српском, персијском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран о сарадњи у области ветерине и заштите здравља животиња у оригиналу на српском језику гласи:

**Споразум
између
Владе Републике Србије и
Владе Исламске Републике Иран
о сарадњи
у области ветерине и заштите здравља животиња**

Влада Републике Србије и Влада Исламске Републике Ирана (у даљем тексту: стране уговорнице), у жељи да закључе Споразум о сарадњи у области ветерине и заштите здравља животиња, договориле су се следеће:

Члан 1.

Предмет Споразума

Предмет овог споразума је међусобна сарадња која има за циљ контролу, сузбијање, искорењивање, као и унапређење система надзора и праћења заразних болести копнених и водених животиња, као и олакшан промет добара назначених у Зоосанитарном Коду Светске организације за заштиту здравља животиња ОИЕ (у даљем тексту: Зоосанитарни код).

Члан 2.

Дефиниције

Термини који се користе у овом споразуму имају исто значење као у Кодексу ОИЕ и његовим каснијим изменама и допунама.

Члан 3.

Надлежни органи

Надлежни органи за спровођење овог споразума су у Републици Србији Управа за ветерину, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и у Исламској Републици Иран Иранска ветеринарска организација, Министарства пољопривреде.

Члан 4.

Размена информација

Поред достављања извештаја о болестима животиња, стране уговорнице ће, сходно упутствима из Зоосанитарног кода, редовно размењивати информације.

Стране уговорнице ће размењивати примерке најновијих закона и прописа из области контроле, сузбијања и искорењивања болести о којима је реч у Зоосанитарном коду.

Стране уговорнице ће се међусобно обавештавати о свакој измени у односу на горе поменуте законе и прописе, што је могуће пре, али најкасније 30 дана од датума ступања на снагу измене на територији њихових држава.

Стране уговорнице ће покушати да унапреде билатералну сарадњу у научно-истраживачким центрима у области контроле, сузбијања и искорењивања болести о којима је реч у Зоосанитарном коду, а добијене резултате и информације неће уступати трећој страни без сагласности друге стране уговорнице. Стране уговорнице ће, на захтев, такође пружати узајамну помоћ, у складу са накнадним међусобним договорима и споразумима.

Стране уговорнице ће се међусобно обавештавати о научним, техничким и истраживачким достигнућима у области контроле, сузбијања и искорењивања болести о којима је реч у Зоосанитарном коду. Правно лице, које је остварило ова достигнућа, уживаће заштиту права интелектуалне својине на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 5.

Услови за увоз, извоз и транзит робе

Увоз, извоз и транзит робе, на коју се односи овај споразум, врши се у складу са смерницама о санитарним, карантинским и дијагностичким мерама из Зоосанитарног кода.

Увоз робе, на коју се односи овај споразум, на територију државе било које стране уговорнице, условљен је добијањем основне сагласности од стране надлежног органа земље увознице. Ова сагласност укључује санитарне услове за увоз, наведене на језику државе увознице и, ако то буде затражено, на енглеском језику.

Надлежни орган стране уговорнице која извози обезбедиће испуњење ветеринарског санитарних захтева стране уговорнице која увози, а издавање ветеринарског уверења о здравственом стању на енглеском језику потврдиће сагласност уверења са захтевима предвиђеним Зоосанитарним кодом. Оригинал ветеринарског уверења о здравственом стању пошиљке, прати пошиљку да би био дат на увид ветеринарским инспекторима на граничним прелазима приликом увоза.

Транзит робе, на коју се односи овај споразум, преко територија држава страна уговорница моћи ће да се обавља уз претходну сагласност њихових надлежних органа и након подношења оригинала ветеринарског уверења о здрављу животиња, издатог од стране надлежних органа земље порекла.

Члан 6.

Посебни услови за увозне и превентивне активности

Стране уговорнице имају право да преко надлежних органа својих држава:

1) захтевају посебне услове за увоз робе на коју се односи овај споразум.

2) забране увоз робе на коју се односи овај споразум, у случају непоштовања поменутих посебних услова.

3) одреде граничне прелазе одређене за контролу робе која је предмет овог споразума и да о томе обавесте другу страну уговорницу.

4) проверавају, контролишу документацију, врше органолептички преглед, узоркују и тестирају увозне пошиљке, да би се осигурале да нема присутних узрочника болести наведених у Зоосанитарном коду, као ни других узрочника опасних по здравље људи и животиња.

5) врате или униште пошиљке које се увозе, ако се утврди да су контаминирани узрочницима болести опасних по здравље животиња и људи, и да, у писаној форми, упознају другу страну уговорницу са тим случајем, наводећи разлоге и документацију.

Члан 7.

Приступ судским органима

У случају да се пошиљке, које се спомињу у члану 6. став 5, овог споразума врате или униште, држављани стране уговорнице који су претрпели губитак имају право да изнесу случај пред судске органе друге стране уговорнице, уз образложење основа и разлога за покретање поступка и негирање постојања контаминације, и да траже накнаду штете.

Стране уговорнице су сагласне да држављани обе стране уговорнице имају једнак третман у погледу приступа судским органима на територији друге стране уговорнице, као и ослобађања држављана друге стране уговорнице од плаћања боравишне таксе коју плаћају страни држављани, како је предвиђено националним законима страна уговорница.

Члан 8.

Заједничке мере

Надлежни органи држава страна уговорница могу, у посебним случајевима и на основу претходног договора, да предузимају заједничке мере које укључују надзор, контролу, преглед и лабораторијско испитивање робе на коју се односи овај споразум. Прибор, опрема и уређаји који су потребни за предузимање таквих мера на територији државе једне стране уговорнице биће стављени на располагање држави друге стране уговорнице.

Члан 9.

Однос према другим споразумима

Одредбе овог споразума неће утицати на права и обавезе страна уговорница, који произлазе из других међународних споразума.

Члан 10.

Заједничка комисија

Стране уговорнице образују Заједничку комисију (у даљем тексту: комисија). Комисија се састоји од једнаког броја експерата обе стране уговорнице, која ће се састајати сваке друге године, наизменично на територији држава страна уговорница. Комисија ће имати следеће задатке:

1. прати спровођење овог споразума.
2. размењује информације и експертска мишљења о здрављу животиња и ветерини.
3. предлаже решења за превазилажење проблема који могу да настану у току спровођења овог споразума.
4. предлаже измене и допуне и ревизије овог споразума.

Члан 11.

Решавање спорова

Стране уговорнице ће настојати да све спорове, који проистекну из тумачења или примене овог споразума, пре свега реше на пријатељски начин, путем преговора. Ако се не постигне договор, било која од страна уговорница може, у складу са њеним националним законима и прописима, и уз претходно обавештавање друге стране уговорнице, предати спор Арбитражном суду састављеном од три члана – два арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорица, и председника Арбитражног суда.

Ако се спор преда Арбитражном суду, свака страна уговорница ће именовати свог арбитра у року од шездесет дана од пријема обавештења од друге стране уговорнице, а арбитра, које су именовале стране уговорнице, ће именовати председника Арбитражног суда у року од шездесет дана од именовања последњег арбитра.

Ако ни једна страна уговорница не именује свог арбитра или се именовани арбитра не слажу са именовањем председника Арбитражног суда у поменути роковима, једна или друга страна уговорница може да захтева од генералног директора Међународне организације за заштиту здравља животиња (ОИЕ) да именује арбитра за страну уговорницу која то није учинила или председника Арбитражног суда, зависно од случаја. Међутим, председник Арбитражног суда мора бити држављанин неке треће државе која има дипломатске односе са обе стране уговорнице у време именовања.

Ако арбитар или председник Арбитражног суда, кога именује генерални директор Међународне организације за заштиту здравља животиња (ОИЕ), није у стању да обавља поменуте дужности или ако је држављанин државе једне од страна уговорница, именовање ће обавити старији заменик генералног директора. У случају да се понови ситуација као код претходног именовања, именовање ће обавити директор Дирекције за правне послове при поменутој организацији.

Судски поступак и место арбитраже одређује Арбитражни суд.

Стране у спору подједнако сnose трошкове арбитраже.

Пресуде Арбитражног суда су обавезујуће за стране у спору.

Члан 12.

Измене и допуне Споразума

Овај споразум може да се мења и допуњује само уз писмену сагласност страна уговорница. Свака измена или допуна ће ступити на снагу у складу са одредбама члана 13. овог споразума.

Члан 13.

Ступање споразума на снагу

Овај споразум се закључује на период од три године, а ступа на снагу тридесетог дана од дана пријема последњег обавештења да су стране уговорнице предузеле све неопходне мере за ступање овог споразума на снагу, у складу са њиховим националним законима и прописима. По истеку поменутог периода, овај споразум ће остати на снази следеће три године, осим ако једна страна уговорница писмено не обавести другу страну уговорницу о својој

намери да га раскине. У том случају, сматраће се да је Споразум раскинут шест месеци након достављања поменутог обавештења.

Члан 14.

Језик

Овај споразум, сачињен је у два оригинална примерка у Београду, дана 8. маја 2009. године, сваки на српском, персијском и енглеском језику, при чему су сва три текста подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

**за Владу
Републике Србије**

Млађан Динкић, с.р.

**за Владу
Исламске Републике Ирана**

Сејад Масуд Мирказеми, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори“.